

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Efter Danmarks indtræden i EF den 1. januar 1973 er toldloven (lov nr. 519 af 13. december 1972) ændret i alt 22 gange. Toldloven er senest ændret ved lov nr. 1073 af 23. december 1992 (Forhøjelse af gebyr for erindringsskrivelser).

De hidtidige ændringer af toldloven er hovedsagelig en følge af, at der er vedtaget EF-forordninger på toldlovgivningens område.

Da EF's forordninger er direkte anvendelige i Danmark, skal bestemmelserne i toldloven ophæves, når der er vedtaget forordninger på det pågældende område. Dette har medført, at det ved ca. en tredjedel af toldlovens paragraffer er anført, at de er ophævet. I øvrigt er det i en række bestemmelser fastsat, at EF's bestemmelser finder anvendelse.

Hovedparten af EF's forordninger og direktiver indenfor toldlovgivningen er nu blevet samlet i én forordning, EF's toldkodeks (herefter kaldet toldkodeksen), som finder anvendelse fra 1. januar 1994.

Det er på den baggrund fundet hensigtsmæssigt at udarbejde et forslag til ny toldlov. Derved får erhvervslivet som bruger af toldloven et mere sammenhængende overblik over de bestemmelser, der er omfattet af dansk lovgivningskompetence, jf. punkt 2.3 nedenfor.

Ved lovforslaget er det samtidig foreslået, at der bliver åbnet mulighed for afgiftsfri oplæggelse af varer på frilagre, jf. nedenfor under punkt 2.6.

2. Toldlovens indhold

2.1 EF-bestemmelser, herunder EF's toldkodeks

Rådets forordning nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 (EF-Tidende 1992, L 302) om indførelse af en EF-toldkodeks træder i kraft den 1. januar 1994. Denne forordning suppleres af Kommissionens forordning nr. 2453/93 af 2. juli 1993 (EF-Tidende 1993, L 253), der indeholder en række gennemførelsesbestemmelser.

Toldkodeksen er først og fremmest en kodificering af den gældende EF-toldlovgivning, og den erstatter

26 retsakter, der er vedtaget gennem de seneste 25 år. Ved toldkodeksen fastlægges især de generelle retsfrskrifter dels for vareførslen mellem EF og tredje-lande dels for samspillet i toldforhold mellem borgere/virksomheder og toldmyndigheder.

Toldkodeksen indeholder følgende elementer:

- 1) en indledende del, der bl.a. omfatter definitionen af EF's toldområde, behandlingen af varer, der ankommer til EF, bestemmelser om toldværdi og varers oprindelse, samt en henvisning til EF's fælles toldtarif og andre forordninger, der fastsætter toldsatsen ved indførsel af varer til EF.
- 2) en central del, der bl.a. indeholder forskrifter om varers toldmæssige bestemmelse eller anvendelse, og som omfatter toldprocedurer, herunder varers overgang til fri omsætning, aktiv og passiv forædling, toldoplæg samt regler om frihavne og frilagre, og endelig
- 3) en afsluttende del, der bl.a. omfatter bestemmelser om opkrævning af toldbeløb, herunder om henstand og sikkerhedsstillelse, bestemmelser om toldskylds opståen og ophør samt bestemmelser om klageadgang i toldsager. Afsnittet indeholder endvidere bestemmelser om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelser.

Toldkodeksbestemmelserne om klageadgang i toldspørgsmål er nye. Det er et krav, at der skal være mindst to instanser, hvoraf andeninstansen skal være uafhængig af told- og skattemyndighederne. Indgivelse af en klage har som altovervejende hovedregel ikke opsættende virkning, og reglerne om klageadgang omfatter ikke afgørelser baseret på straffelovgivningen. Bestemmelserne indebærer ikke ændringer af de regler, der allerede gælder for klager i toldsager.

2.2 EF-bestemmelser, der giver medlemslandene valgmulighed

Der er i toldkodeksen bestemmelser, som overlader til medlemslandene – inden for visse rammer – enten at træffe et valg med hensyn til bestemmelsens anvendelse eller at gennemføre nationale ordninger.